EL DOTOR DON HERNANDO DE MENA Arcediano de Carrion, Canonigo de Palencia, Prouisor y Vicario general desta Ciudad y todo su Obispado, por el illustrissimo señor don Baltasar de Moscoso y Sandoual Cardenal de la santa Iglesia de Roma, Obispo de Iaen del Consejo de su Magestad, &c. Hago saber a vos Pedro de la Cuesta impressor vezino de la ciudad de Baeça, o a otro qualquier Impressor residente en este dicho Obispado, como por parte del Licenciado Miguel Armero Vicente Abogado de la Real Chancilleria de Granada, Fiscal general del, por vna peticion que ante mi presentò, me hizo relacion diziendo, que a su derecho conuiene que se impriman y saquen traslados del Motu Propio de la Santidad de Gregorio XV. de felice Recordacion, con las declaraciones q̃ sobre el, la Cõgregacion de los Illustrissimos señores Cardenales hã hecho en tiempo de Nuestro muy santo Padre y señor Vrbano Papa Octauo, de q̃ hizo presentacion: y por mi vista la dicha peticiõ, Motu propio, y declaraciones del, mandè dar y di el presente, por el qual os mando; que auiendo llegado a vuestro poder, imprimays y hagays imprimir el tanto o tantos del dicho Breve, y declaraciones que por parte del dicho Fiscal os fueren pedidos, para cuyo efecto os seran entregados, sin añadir, quitar ni mudar en todo ni en parte cosa alguna del dicho Motu propio, y declaraciones. Lo qual assi hazed y cumplid, sopena de excomunion mayor. Y a los traslados que imprimieredes, estãdo autorizados de Notario publico, y sellados con sello de algun Perlado, o persona constituyda en Dignidad Ecclesiastica, se les dè entera fè y credito en juyzio y fuera del, como su Sãntidad manda. Dado en Iaen a onze dias del mes de Diziembre de mil y seyscientos y veynte y quatro años. Y porque conste que los dichos traslados se imprimen juridicamente, mando pongays este mi mandamiento por cabeça en cada vno dellos, vt supra.

Doctor Hernando de Mena.

Por su mandado.
El Licenciado Pedro Ruyz
Secretario y Notario.

DECLARATIONES ALIQVOT SAcræ Congregationis Concilij super Constitutiones san. mem. Gregorij XV. de exemptorũ priuilegijs. Romæ ex typographia, &c. Reu. Cameræ Apostolicæ. 1623.

Posita Constitutione fel. rec. Gregorij XV. de exemptorum priuilegijs, &c.

Dubitatur.

AN liceat Episcopis visitare Altaria regularium Ecclesiarum, quibus cura animarum personarum secularium non incumbit, aut loca, vbi in ijsdem Ecclesijs asseruatur Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, vel vbi audiuntur Confessiones personarum secularium?

2 An Episcopi possint Regularibus præscribere, vt certis tantùm in locis, ac temporibus, aut certarum personarum Confessiones audiant, vel aliàs illorum preuilegia restringere, ac moderari in sacramentis administrandis?

3 An facultas Episcopis per Constitutionem attributa in exemptos tam seculares, quàm regulares, intelligatur etiam tributa in personas nullius diœcesis?

4 An eadem facultas competat inferioribus Prælatis proprium territorium, ad iurisdictionem quasi Episcopalem habentibus?

5 An per eãdem Constitutionem in illis verbis, possit Episcopus vnà cum superioribus regularibus quarumcunque Abbatissarum, &c. electionibus per se, vel per alium interesse, ac præsidere; ius Abbatissas confirmandi Episcopis attributum censeatur?

6 An Confessores Monialium ante editam Constitutionem deputati, debeant ab Episcopo examinari, & approbari?

7 An superiores Regulares similiter ante ipsius Constitutionis publicationem electi, seu deputati, alia indigeant Episcopi approbatione pro Confessionibus sanctimonialium sibi subiectarum audiendis?

8 An Confessiones, quas audiunt superiores Regulares electi, seu deputati, vel confirmati post publicationem, & scientiam tenoris dictæ Bullæ, non obtenta Episcopi approbatione, sint nullæ, atque irritæ, necne?

9 An Regulares generaliter ab Episcopo approbati ad Confessiones personarum secularium audiendas, censeantur etiam approbati ad audiendas Confessiones Monialium sibi subiectarum?

10 An Regularis ad audiendas Confessiones Monialium vnius Monasterij ab Episcopo approbatus, Confessiones Monialium alterius Monasterij audire possit?

11 An Confessores regulares extraordinarij semel ab Episcopo deputati, & aprobati, ad audiendas Monialium Confessiones pro vna vice infra annum ad præscriptum sacri Concilij Tridentini, possint, virtute dictæ approbationis, pluriès tanquàm Confessores extraordinarij earumdem Confessiones audire absque noua Episcopi licentia?

12 Cum in eadem Constitucione statutum sit, vt liceat Episcopo ex rationabili causa superiores Regulares admonere, vt amoueant Confessores Monialium, atque Administratores bonorum ad earumdem Monialium Monasteria pertinentium, ijsq; superioribus id facere detractentibus, habeat Episcopus facultatem prædictos Confessores, & Administratores, amouendi quoties, & quando opus esse iudicauerit: An eiusmodi causam Episcopus superioribus Regularibus significare teneatur?

13 An eadem Constitutio qua parte supponit Episcopi iurisdictioni Regulares delinquẽtes circa personas degẽtes intra septa Monasteriorum Monialium, aut circa clausuram, vel bonorum administrationem eorundem Monasteriorum, habeat locum in omnibus delictis, an verò solùm in notorijs, & cum scandalo populi?

SACRA

SACRA CONGREGATIO CARDINALIVM Concilij Tridentini Interpretum censuit, Constitutionem san. me. Gregorij XV. de exemptorum priuilegijs, nequaquam subijcere Regulares exemptos, quibus cura animarum personarum secularium non incumbit, Episcoporum iurisdictioni in his, quæ Sacramentorum administrationem concernunt, nisi cum in Sacramentis personis secularibus administrandis ijdem Regulares delinquunt: ac propterea.

AD primum dubium respondit, Episcopis non licerè in vim eiusdem Cōstitutionis visitare Altaria Ecclesiarum Regularium, quibus non incumbit animarum cura personarum secularium, nec loca, vbi in ijsdem Ecclesijs asseruatur Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, vel vbi Confessiones personarum secularium audiuntur.

Ad 2. Hac in parte Constitutionem nihil noui iuris induxisse, nec vllam nouam authoritatem Episcopis in Regulares attribuisse: Ideoq; in vim ipsius Constitutionis non posse Episcopos Regularibus præscribere, vt certis tantùm in locis, ac temporibus, aut certarum personarum Confessiones audiant, vel aliàs illorum preuilegia in Sacramentis administrandis restringere, aut moderari. Quòd si aliunde Episcopis huiusmodi facultas competat, illam non fuisse ab eadem Constitutione sublatam.

Ad 3. Censuit eiusmodi facultatem non intelligi tributam Episcopis in personas nullius diæcesis.

Ad 4. Non competere.

Ad 5. Ius confirmandi Abbatissas minimè fuisse Episcopis per Cōstitutiones attributum.

Ad 6. Confessores quidem extraordinarios Monialium nullatenus posse post Constitutionem illarum Confessiones audire, nisi priùs ab Episcopo diæcesano idonei iudicentur, & approbentur. Ordinarios verò Confessores ante Constitutionis publicationem deputatos posse, durante trienio ab eorum deputatione inchoando, pergere in Confessionibus Sanctimonialium audiendis absque alio examine, & approbatione Episcopi. Quòd si contingat, vt illorum facultas à Sede Apostolica vltra trienium prorrogetur, tunc debere eos ab Episcopo examinari, & approbari.

Ad 7. Superiores Regulares electos seù, deputatos ante ipsius Constitutionis publicationem, quibus alioquin facultas competat audiendi Confessiones Monialium sibi subiectarum, posse, durante eorum officio, pergere sine alia Episcopi approbatione in Confessionibus audiendis illarum tantum, quæ spontè, ac proprio motu id ab eis petierint. At verò eos, qui post Constitutionem eligentur, aut quoquo modo deputabuntur, vel qui in eorum officijs, seu dignitatibus, expleto iam tempore à Constitutionibus cuiusquè Ordinis, vel aliàs legitimè præfinito, ad aliud tempus confirmabuntur, nequaquàm posse Sanctimonialium Confessiones audire, nisi priùs à Diæcesano Episcopo idonei iudicati, atquè approbati fuerint.

Ad 8. Confessiones huiusmodi nullas, atquè irritas esse.

Ad 9. Regulares generaliter ab Episcopo approbatos ad Confessiones personarum secularium audiendas, nequaquàm censeri approbatos ad audiendas Confessiones Monialium sibi subiectarum, sed egere quoad hoc speciali Episcopi approbatione.

Ad 10. Regularem ad audiendas Confessiones Monialium vnius Monasterij ab Episcopo approbatum, minimè posse audire Confessiones Monialium alterius Monasterij.

Ad 11. Confessores extraordinarios semèl deputatos, atquè approbatos ab Episcopo ad Monialium Confessiones pro vna vice audiendas, haùd posse pluriès in vim approbationis

bationis eiusmodi illarum Confessiones audire: sed ab Episcopi totiès esse approbandos, quotiès casus deputationis contingerit.

Ad 12. Non teneri eiusmodi causam significare Superioribus Regularibus; sed hoc relinqui arbitrio, & prudentiæ Episcoporum, quorum conscientiam Sacra Congregatio seriò onerauit, nè facultate sibi hac in parte attributa, quoquo modo abutantur, eius rei in districto Dei iuditio rationem reddituri.

Ad 13. Constitutionem habere locum in omnibus delictis, non autem in notorijs tantùm, & cum populi scandalo.

Quæ sacræ Congregationis responsa ad se relata fel. rec. Gregorius XV. & Sanctiss. D. N. VRBANVS VIII. in omnibus approbarunt.

A. Card. Caetanus.

Sanctius Floridus causarum Curiæ Cameræ Appostolicæ Notarius.

Prosper Fagnanus S. Cōgr. Secre.

Petrus Ruiz

Aud. Aplica. et ord.ª rig.